

Een blauw bloed transfusie

Ik ben net klaar met een groot programma binnen de Postbank als ik gebeld wordt door een directeur binnen de ING bank. Het afgelopen jaar heeft de directie van de ING bank geconstateerd dat de verkoop via de kantoren van de ING bank afneemt. Zestig verschillende projecten heeft men bedacht om daar verandering in aan te brengen. Of ik die projecten even wil begeleiden.

Ik heb wel wat aarzelingen. Ik sta binnen zowel de Postbank als de ING bank bekend om mijn blauwe bloed. Ik ben niet de eerste Postbanker binnen de ING bank, maar voor mij betekent de overstap wel dat ik in een compleet andere omgeving ga werken.

Dat blijkt gelijk op mijn eerste dag. Waar binnen de Postbank voor een nieuw project of programma ruimte wordt vrijgemaakt, is het binnen het hoofdkantoor van de ING bank, het antroposofische zandkasteel midden in de Bijlmer, een kwestie van je plekje bevechten.

Pas als ik in een andere omgeving ga werken, vallen de verschillen met de Postbankcultuur mij echt op. Waar ik binnen de Postbank gewend ben om alles en iedereen direct aan te spreken en afspraken te maken, moet ik binnen de ING bank telkens opnieuw langs allemaal leidinggevendenden. Waar ik binnen de Postbank gewend ben dat collega's inhoudelijke discussie met me aangaan, word ik binnen de ING bank volkomen genegeerd totdat ik duidelijk maak dat er iets gaat gebeuren in iemands afdeling. Waar ik binnen de Postbank gewend ben dat er lang vergaderd wordt over een onderwerp, maar dat de genomen beslissing daarna ook 'staat', zijn de vergaderingen binnen de ING bank ontspannen en vaak kort. Maar beslissingen worden nauwelijks in de vergadering genomen en afspraken uit een vergadering zijn bij de deur alweer vergeten.

Daar staat tegenover dat er niet gezeurd wordt over budgetten, en dat de ING bank erg snel in beweging kan komen. Een budget van 150 miljoen waar ik binnen de Postbank minstens twee budgetrondes, dus een half jaar over zou doen, is bij ING bank binnen een week geregeld. Iemand heeft nog wel ergens een potje voor dit jaar en de rest schuiven we gewoon door.

De ING bank is voor mij in sommige aspecten ook wat losser, wat speelser. Als ik bij de tweede vergadering opmerk dat van de 60 projecten die bedacht waren, twintig projecten wil schrappen, gaat men binnen vijf minuten akkoord. De verschillende directeuren vinden het wel grappig dat ik door heb dat dit allemaal hobby's en stokpaardjes zijn die zij er tussen geschoven hebben en beschouwen het als onderdeel van het spel dat ik ze er weer uitgooi.

Helemaal ben ik onder de indruk van de snelheid van schakelen. Het programma gaat over een facelift voor de kantoren en vergt zeer grote investeringen. Om dat geld beschikbaar te krijgen vanuit de Raad van Bestuur, zijn drie districten bereid om als proefdistrict voorop te lopen. De tijdlijn was al niet ruim, maar ik breng de deadline terug naar 5 maanden. De vertegenwoordiger van de afdeling communicatie krijgt onmiddellijk rode vlekken in de nek, maar de rest gaat akkoord. Drie maanden later zijn bouwvakkers in de weer bij de eerste kantoren.